

BPS

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wplynelo dn. 22. 05. 12.

nr. 2400 podpis. *Borusewicz*

MINISTER ŚRODOWISKA

Warszawa, dnia 18 maja 2012 r.

BMzk070-48/119946/12/ML

P. R. Rojek
SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wplynelo dn. 23. 05. 12.
nr. 4391 podpis. *ML*

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu RP

Szanowny Panie Marszałku!

W odpowiedzi na pismo Pani Marii Pańczyk - Pozdziel Wicemarszałka Senatu RP z dnia 16 kwietnia br. (znak: BPS/043-09-333/12) w sprawie oświadczenia złożonego przez senatora Jana Marię Jackowskiego na 9. posiedzeniu Senatu, które odbyło się w dniu 12 kwietnia br., w sprawie projektu ustawy określającej strefy bezpieczeństwa przy elektrowniach wiatrowych, uprzejmie przekazuję, co następuje.

Korzystając z prawnego instrumentu o charakterze prewencyjnym w zakresie ochrony środowiska, jakim jest **ocena oddziaływania na środowisko** (którego celem jest także m.in. ochrona warunków życia i zdrowia ludzi), służby podległe Ministrowi Środowiska zarówno na etapie planistycznym, jak i inwestycyjnym dokładają wszelkich starań, aby proces powstawania elektrowni wiatrowych przebiegał zgodnie z przyjętymi zasadami ochrony środowiska, w tym także ochrony zdrowia i warunków życia ludzkiego, celem jednoczesnego zagwarantowania odpowiedniego poziomu zachowania środowiska przyrodniczego oraz standardu życia społeczeństwa oraz umożliwienia rozwoju tej proekologicznej gałęzi energetyki.

Podczas procedury oceny oddziaływania na środowisko badane są oddziaływania elektrowni wiatrowych. Już na etapie planistycznym, związanym z zatwierdzeniem m. in. studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego konieczne jest przeprowadzenie **strategicznej oceny**

oddziaływania na środowisko, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2008 Nr 199 poz. 1227, z późn. zm.), zwanej dalej *ustawą oos*. W ramach przedmiotowej procedury bada się wpływ ustaleń ww. dokumentów, m.in. na życie i zdrowie ludzkie, krajobraz, klimat, czy dobra materialne. Jednocześnie w postępowaniu takim zapewniony jest udział społeczeństwa, w ramach którego każdy zainteresowany ma prawo do składania uwag i wniosków, a właściwy organ administracji jest zobowiązany je rozpatrzyć przed przyjęciem dokumentu. Gwarantuje to uwzględnienie na wczesnym etapie interesów lokalnych społeczności oraz ochronę środowiska przed negatywnym oddziaływaniem elektrowni wiatrowych, z drugiej zaś strony pozwala na optymalny i zrównoważony rozwój odnawialnych źródeł energii.

Również na etapie związanym z realizacją poszczególnych projektów farm wiatrowych bierze się pod uwagę wpływ inwestycji na krajobraz, środowisko oraz lokalne społeczności. Zgodnie bowiem z § 2 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 213, poz. 1397), zwanego dalej *rozporządzeniem*, instalacje planowane na lądzie wykorzystujące siłę wiatru do produkcji energii, o łącznej mocy nominalnej elektrowni nie mniejszej niż 100 MW, lub instalacje planowane w obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej wykorzystujące siłę wiatru do produkcji energii, wymagają zawsze przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Natomiast zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 6 *rozporządzenia* w przypadku instalacji wykorzystujących siłę wiatru do produkcji energii, o całkowitej wysokości nie niższej niż 30 m, których łączna moc jest mniejsza niż 100 MW, oraz wszystkich zlokalizowanych na obszarach objętych niektórymi formami ochrony przyrody na mocy ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r., Nr 151, poz. 1220, z późn. zm.) obowiązek taki może zostać nałożony.

W ramach oceny oddziaływania na środowisko, która jest częścią postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, sporządzany jest raport o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko, którego zawartość określona została w art. 66 ust. 1 *ustawy oos*, a który jest analizowany przez społeczeństwo i weryfikowany przez organy biorące udział w postępowaniu. W raporcie powinny zostać przeanalizowane skutki wynikające z realizacji, eksploatacji i likwidacji przedsięwzięcia w odniesieniu do poszczególnych elementów środowiska, w tym m. in. zdrowia i warunków życia ludzi, krajobrazu, klimatu akustycznego, siedlisk przyrodniczych, fauny (nietoperzy, ptaków), jak również obiektów i terenów objętych ochroną na podstawie ustawy o ochronie przyrody, w szczególności obszarów Natura 2000.

Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w przypadku, gdy przeprowadzana jest ocena oddziaływania na środowisko, będzie także związane z zapewnieniem możliwości udziału społeczeństwa. Zgodnie bowiem z art. 29 oraz art. 80 *ustawy o oś* każdy ma prawo do składania uwag i wniosków w ramach udziału społeczeństwa w postępowaniu, a organ administracji właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest zobowiązany je rozpatrzyć przed wydaniem decyzji.

W nawiązaniu do podnoszonych problemów pragnę zwrócić uwagę na niektóre aspekty oceny oddziaływania na środowisko prowadzonej w odniesieniu do farm wiatrowych, istotne z punktu widzenia lokalizacji tego rodzaju przedsięwzięć. Jednym z elementów analizowanych w trakcie oceny oddziaływania na środowisko jest **poziom natężenia hałasu** generowany przez tego rodzaju przedsięwzięcia. Organ badając wpływ farm wiatrowych na środowisko musi wziąć pod uwagę normy przewidziane w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. *w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku* (Dz. U. Nr 120, poz. 826) na podstawie których może określić minimalną odległość takiej elektrowni od rodzajów zabudowy wskazanych w tymże rozporządzeniu, tak aby nie doszło do przekroczenia dopuszczalnych poziomów natężenia hałasu. Bardzo ważnym elementem oceny oddziaływania na środowisko jest również **ocena oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000**. Stwierdzenie znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000, powodować będzie odmowę zgody na jego realizację, chyba że spełnione zostaną przesłanki zawarte w art. 34 *ustawy o ochronie przyrody*.

Mając na uwadze powyższe należy zauważyć, że określenie odległości od obiektów mieszkalnych czy form ochrony przyrody, w jakiej można umiejscawiać farmy wiatrowe bez generowania negatywnych oddziaływań na ludzi czy środowisko przyrodnicze, zależy przede wszystkim od **indywidualnych parametrów technicznych planowanych turbin wiatrowych i uwarunkowań lokalnych**.

Mimo, iż w krajach Unii Europejskiej stosowane są różne rozwiązania w zakresie ustanowienia minimalnej odległości elektrowni wiatrowej od zabudowań mieszkalnych, od rozwiązań ustanawiających sztywne odległości, po rozwiązania nakazujące każdorazowe uzależnienie takich pozwoleń od wyników postępowania w zakresie oceny oddziaływania na środowisko, należy w tym miejscu podkreślić, iż **wielkość i natężenie wpływu jakie elektrownie wiatrowe wywierają na otoczenie, oparte jest na wielu czynnikach**. Wskutek bardzo dużej ilości zmiennych, które stanowią o ostatecznym kształcie, natężeniu i wielkości generowanych przez tego typu przedsięwzięcia oddziaływań, wprowadzenie do polskiego prawa przepisów, określających bezwzględną odległość od omawianych obiektów,

w jakiej powinny być lokalizowane turbiny wiatrowe, aby nie powodować negatywnych oddziaływań, nie wydaje się zasadne.

Zawarcie w aktach prawnych jakichkolwiek, chociażby przybliżonych, wartości parametru oddalenia od miejsca przeznaczonego do pobytu ludzi czy form ochrony przyrody, ze względu na brak wielu kluczowych i indywidualnych danych technicznych oraz środowiskowych, obarczone byłoby bardzo dużą niepewnością co do poprawności takiego rozwiązania. Dlatego każdorazowo odległość od zabudowań mieszkalnych, obiektów zabytkowych czy wszelkich elementów środowiska, w jakiej można zlokalizować siłownie wiatrowe, aby nie oddziaływały one negatywnie na ww. tereny, jest określana podczas procedury oceny oddziaływania na środowisko. Dopiero wówczas znane są kluczowe parametry zamierzenia inwestycyjnego, wykonywane są odpowiednie badania i prognozy, po analizie których możliwe będzie określenie wpływu planowanego przedsięwzięcia i rozstrzygnięcie w zakresie możliwości jego realizacji.

Powołując się na ustawę z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2003 r. Nr 80 poz. 717 z póź. zm., dalej jako: *ustawa*), uprzejmie informuje, że przepisy *ustawy* nie wprowadzają obowiązku ustanowienia wokół elektrowni wiatrowych stref ochronnych oraz nie regulują wymaganej odległości tego typu inwestycji od zabudowy mieszkalnej. **Postanowienia takie mogą być zawarte w akcie prawa miejscowego, jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.** Gmina może bowiem, korzystając z władztwa planistycznego, w sposób swobodny określać przeznaczenie terenu i inne szczegółowe warunki lokalizowania poszczególnych typów inwestycji.

Jednocześnie w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy można wyznaczyć obszary, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, a także ich strefy ochronne związane z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu. Postanowienia te przenosi się do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego z uwagi na wymóg ich zgodności ze studium. Wymóg ten jednak nie obowiązuje w przypadku lokalizowania inwestycji na terenach nie objętych planami miejscowymi. W takim przypadku podstawą lokalizowania inwestycji w postaci elektrowni wiatrowej jest decyzja o warunkach zabudowy, której wydanie następuje w przypadku spełnienia warunków określonych w przepisie art. 61 *ustawy*. Decyzja ta ma charakter związany, co oznacza, że w przypadku spełnienia warunków ustawowych organ nie może odmówić wydania pozytywnego dla inwestora rozstrzygnięcia.

Przepisy te nie naruszają postanowień ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 z późn. zm.), zakładającej prowadzenie odpowiednich postępowań zarówno w zakresie projektów planów miejscowych i studium, jak i pojedynczych przedsięwzięć, w tym lokalizowanych na podstawie decyzji o warunkach zabudowy.

Z wyrazami szacunku
Z up. MINISTRA
PODSEKRETARZ STANU

Beata Jacewska

Do wiadomości:
Departament Spraw Parlamentarnych KPRM